

นโยบายการจัดการในกรณีที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ของธนาคารอาคารสงเคราะห์

วันที่มีผลใช้บังคับ: 1 กรกฎาคม 2564

1. วัตถุประสงค์

นโยบายการจัดการในกรณีที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ("แนวทาง") ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงขั้นตอนที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ("ธนาคาร") จะปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล (ตามคำนิยามด้านล่าง) ทั้งที่เกิดขึ้นจริง มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

2. ขอบเขต

แนวทางนี้ใช้บังคับกับพนักงาน ผู้รับจ้าง ตัวแทน ตลอดจนบุคคลากรอื่น ๆ ของธนาคาร นอกจากนี้ ธนาคารยังกำหนดให้พันธมิตรทางธุรกิจและผู้ให้บริการภายนอก ซึ่งรวมถึง พนักงาน ผู้รับจ้าง ตัวแทน และบุคคลากรอื่น ๆ ของพันธมิตรทางธุรกิจและผู้ให้บริการภายนอกดังกล่าว ที่ต้องเก็บรวบรวม เข้าถึง จัดเก็บ หรือจัดการข้อมูลส่วนบุคคลในนามของธนาคาร (ต่อจากนี้ไปจะเรียกรวมกันว่า "พนักงาน / ผู้รับจ้าง") ต้องทำสัญญาเพื่อปฏิบัติตามแนวทางนี้ ทั้งนี้ แนวทางฉบับนี้จะไม่ก่อให้เกิดสิทธิใด ๆ แก่พนักงาน / ผู้รับจ้าง หรือสิทธิใด ๆ นอกเหนือหน้าที่ของธนาคารภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับ แนวทางนี้เป็นเอกสารภายในของธนาคาร และมิได้ก่อสิทธิหรือสิทธิพิเศษใด ๆ สำหรับบุคคลภายนอก

ผู้ใดฝ่าฝืนแนวทางฉบับนี้ อาจได้รับโทษทางวินัย ซึ่งรวมถึงการเลิกจ้าง หรืออาจส่งผลให้มีการบอกเลิกสัญญากับพันธมิตรทางธุรกิจ หรือผู้ให้บริการได้

ธนาคารอาจแก้ไขเพิ่มเติมแนวทางนี้เป็นครั้งคราว โดยธนาคารจะแจ้งให้พนักงาน / ผู้รับจ้าง ทราบตามความเหมาะสม

3. ข้อกำหนดในการรายงานเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

3.1 การติดต่อฝ่ายงานจัดการสถานการณ์

หากพนักงาน / ผู้รับจ้างใดพบ สงสัย หรือทราบถึงเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าจะเกิดขึ้น จะต้องรายงานประเด็นดังกล่าวให้ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ทราบโดยทันที (ข้อมูลการติดต่อฝ่ายงานจัดการสถานการณ์อยู่ในข้อ 3.4 ของแนวทางฉบับนี้) โดยใช้แบบฟอร์มรายงานเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลต่อฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ในภาคผนวก 1

3.2 เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้น หรือสงสัยว่าจะเกิดขึ้น หรือการกระทำ ความขัดข้อง หรือเหตุการณ์อื่นที่ก่อให้เกิดการทำลาย การสูญหาย การเปลี่ยนแปลงของข้อมูลที่ธนาคารเป็นเจ้าของ ควบคุม หรือเก็บรักษาไว้ ไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือโดยอ้อม (เช่น ข้อมูลที่อยู่ภายใต้การดูแลของพันธมิตรทางธุรกิจ หรือผู้ให้บริการภายนอกอื่นที่ให้บริการแก่ธนาคาร) ไม่ว่าจะเป็นโดยอุบัติเหตุ โดยเจตนา หรือโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือก่อให้เกิดการได้รับ การเปิดเผย หรือการเข้าถึงเอกสารกระดาษหรือข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลที่เป็นความลับหรือไม่ก็ตาม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจอยู่ในแฟ้มเอกสารกระดาษ อีเมล ตาราง บันทึกบุคลากร บันทึกบัญชีเงินเดือน เครื่องแม่ข่าย (เซิร์ฟเวอร์) อุปกรณ์จัดเก็บข้อมูลแบบพกพา (เช่น คอมพิวเตอร์แล็ปท็อป หรือโทรศัพท์มือถือ) และฐานข้อมูลไอที เป็นต้น

ตัวอย่างเหตุการณ์บางส่วนที่มีลักษณะต้องรายงาน เช่น

- การโจรกรรมหรือการสูญหายของคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์แล็ปท็อป โทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์บันทึกข้อมูลแบบธัมบีไดรฟ์ หรืออุปกรณ์บันทึกข้อมูลอื่นที่เป็นของธนาคาร หรือของพนักงาน / ผู้รับจ้างที่ใช้อุปกรณ์ดังกล่าว บันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับธนาคาร
- การบุกรุกหรือการโจรกรรมสถานที่ทำงานของธนาคาร
- ผู้โจมตีก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อระบบของธนาคาร เช่น ฐานข้อมูล คอมพิวเตอร์ เครื่องแม่ข่าย การสื่อสารของธนาคาร
- พนักงาน / ผู้รับจ้างทำการตรวจสอบ เข้าถึง หรือเปิดเผยข้อมูล แฟ้มข้อมูล หรือฐานข้อมูลนอกขอบเขตหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- บุคคลภายนอกกระทำความผิดสัญญาการไม่เปิดเผยข้อมูลหรือสัญญาการรักษาความลับ
- เหตุการณ์ใดที่กล่าวมาข้างต้นซึ่งเกี่ยวเนื่องกับพันธมิตรทางธุรกิจหรือผู้ให้บริการภายนอกของธนาคาร

3.3 ความช่วยเหลือ

พนักงาน / ผู้รับจ้างจะต้องให้ความช่วยเหลือธนาคารและฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ในการตรวจสอบเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลอย่างเต็มความสามารถ

3.4 ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์	
ข้อมูลติดต่อ	อีเมล: DataPrivacyOfficer@ghb.co.th โทรศัพท์: 0 2645 9000 ต่อ 6670
สมาชิก	
ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรก	เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ	รองกรรมการผู้จัดการ กลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
สายงานกฎหมาย ศูนย์ป้องกันการทุจริต	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ สายงานกฎหมาย ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันการทุจริต
ที่ปรึกษานอกองค์กร	

3.5 ความพร้อมของฝ่ายงานจัดการสถานการณ์

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องจัดให้มีการเฝ้าสังเกตการณ์โดยสามารถติดต่อได้ที่ อีเมล: DataPrivacyOfficer@ghbcoth โทรศัพท์: 0 2645 9000 ต่อ 6670 ของฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่มีวันหยุด เพื่อให้ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกสามารถรับรายงานได้โดยทันที

4. ขั้นตอนการจัดการเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

ระยะที่ 1: การรายงานภายในและการยืนยันเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

วัตถุประสงค์ของระยะที่ 1 คือ เพื่อระบุและยืนยันได้อย่างทันทั่วทั้งว่ามีเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เพื่อรายงานต่อไปยังฝ่ายงานจัดการสถานการณ์

4.1 การตรวจสอบเบื้องต้น

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะมอบหมายให้สมาชิกหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจสอบในเบื้องต้นสำหรับรายงานเหตุการณ์แต่ละรายการ (“ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรก”)

- 4.1.1 ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกจะต้องตอบกลับพนักงาน / ผู้รับแจ้งที่รายงานเหตุการณ์ และขอข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลดังกล่าวให้ได้มากที่สุดเท่าที่มีอยู่ในเวลานั้น
- 4.1.2 หากเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่เกิดขึ้นเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศ (ไอที) หรือประเด็นอื่นเกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์ ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกจะต้องประสานงานกับสมาชิกกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4.1.3 ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกจะต้องพิจารณาเบื้องต้นโดยเร็วที่สุดหรือภายใน 24 ชั่วโมงแรกว่า จากข้อมูลที่มีอยู่นั้นมีมูลฐานอันสมเหตุสมผลหรือน่าเชื่อถือที่ทำให้เชื่อได้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจริงหรือไม่
- 4.1.4 หากไม่มีมูลฐานอันสมเหตุสมผลหรือโดยชอบตามกฎหมาย ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกจะต้องจัดทำรายงานเป็นการภายในโดยระบุข้อมูลต่อไปนี้
 - ระบุตัวพนักงาน / ผู้รับแจ้งที่รายงานเหตุการณ์
 - คำอธิบายสถานการณ์แวดล้อมของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่มีการรายงาน
 - คำอธิบายเหตุผลที่ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกพิจารณาว่าไม่มีมูลฐานอันสมเหตุสมผลหรือน่าเชื่อถือที่ทำให้เชื่อได้ว่าเหตุการณ์ดังกล่าวอาจเกิดขึ้นได้หรือเกิดขึ้นแล้ว

ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกจะต้องจัดทำรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังสมาชิกรายอื่น ๆ ของฝ่ายงานจัดการสถานการณ์

4.2 การยืนยันเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

หากผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกพิจารณาแล้วเห็นว่า มีมูลฐานอันสมเหตุสมผลหรือน่าเชื่อถือที่ทำให้เชื่อได้ว่า เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลดังกล่าวเกิดขึ้นจริงแล้วนั้น ผู้จัดการเหตุการณ์ลำดับแรกจะต้องแจ้งให้สมาชิกรายอื่น ๆ ของฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ของตนทราบโดยทันที เพื่อดำเนินการระยะที่ 2

ระยะที่ 2: การจัดการเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

วัตถุประสงค์ของระยะที่ 2 คือเพื่อจัดการเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลทั้งในระดับภายในและภายนอกองค์กร ในระยะนี้จะต้องมีการประเมินเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลโดยมีซึกซ์และโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ธนาคารสามารถทำการแจ้งเตือนที่จำเป็นได้ทันเวลา หากฝ่ายงานจัดการสถานการณ์เห็นว่า จะต้องรายงานเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลนั้นให้หน่วยงานรัฐบาล บุคคล หรือผู้ใดทราบตามที่กฎหมายกำหนด

ในขณะเดียวกัน จะต้องมีการดำเนินมาตรการอื่นที่จำเป็นไปพร้อม ๆ กันเพื่อควบคุมเหตุการณ์และลดความเสี่ยงและความเสียหายลงให้ได้มากที่สุด

4.3 การควบคุมภัยคุกคาม

หากเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลนั้นเป็นภัยคุกคามถาวร หรือเกิดภัยคุกคามอย่างต่อเนื่อง (เช่น แสกเกอร์หรือไวรัสในระบบสารสนเทศของธนาคาร) ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องดำเนินการให้บุคลากรในกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาความปลอดภัยและแยกภัยคุกคามออกไปไม่ให้สร้างความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมทางเทคนิคของธนาคารต่อไปได้

4.4 การจัดเก็บบันทึกเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเหตุการณ์

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ต้องจัดเก็บบันทึกเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในช่วงขั้นตอนที่ดำเนินการ ตั้งแต่พบเหตุการณ์ไปจนถึงการแจ้งให้ทราบและการแก้ไข

4.5 การเก็บหลักฐาน

ในการตรวจสอบ ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมในการเก็บรักษาข้อมูลและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึง

- ระงับการลบหรือทำลายข้อมูล (รวมทั้งแฟ้มบันทึกข้อมูลอัตโนมัติ การเขียนทับลงบนเทปสำรองข้อมูล หรือการรีไซเคิล)
- สั่งให้พนักงาน / ผู้รับจ้าง ตัวแทน หรือผู้แทนที่สามารถเข้าถึงระบบได้ใช้ความระมัดระวังไม่ให้ลบ แก้ไข หรือทำให้ข้อมูลและหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้รับความเสียหาย
- เก็บรักษารหัสหรือมัลแวร์ที่ต้องสงสัย และ
- ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องตามนโยบายของธนาคาร (ในกรณีที่เกี่ยวข้อง)

4.6 ผู้ตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะพิจารณาเป็นรายกรณีว่าจำเป็นต้องให้ผู้ตรวจสอบ / บริษัทตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์เข้ามาบันทึกภาพอุปกรณ์ที่ได้รับผลกระทบ ตรวจสอบนิติวิทยาศาสตร์กับคอมพิวเตอร์ หรือบริการอื่น ๆ หรือไม่ การตรวจสอบทางนิติวิทยาศาสตร์จะควบคุมการดำเนินการโดยสายงานกฎหมายหรือที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกเพื่อให้คำปรึกษาและคำแนะนำทางกฎหมายแก่ธนาคาร หากคาดว่าจะต้องมีการดำเนินคดี การไต่สวนทางกฎหมาย หรือการตรวจสอบภายในองค์กร

4.7 การรักษาความลับ

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะประสานงานร่วมกับฝ่ายอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลจะถูกปิดเป็นความลับจนกว่าจะมีการตัดสินใจเกี่ยวกับการแจ้งให้ทราบหรือเปิดเผย นอกจากนี้จะต้องจำกัดจำนวนพนักงาน / ผู้รับจ้างที่ทราบเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

4.8 การตรวจสอบขอบเขตของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะตรวจสอบและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลซึ่งรวมถึงข้อมูลต่อไปนี้ (ในกรณีที่เกี่ยวข้อง)

- เวลาและลักษณะการเกิดเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล และเวลาที่พบ
- ประเภทของข้อมูล (เช่น ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล) ที่อาจเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบ
- ความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายหรือการใช้งานในทางที่ผิด และ
- ผู้ทราบเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นบุคลากรภายในหรือนอกธนาคาร

รายการตรวจสอบเกี่ยวกับเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์อาจนำมาใช้ในการตรวจสอบมีดังนี้

- ลักษณะของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่ทราบ (การแฮก การสูญหายของอุปกรณ์ การโจรกรรมโดยบุคคลภายใน หรืออื่น ๆ ที่คล้ายกัน) และฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ทราบเหตุได้อย่างไร
- ลักษณะของข้อมูลที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างไร ขอบข่ายของข้อมูลที่ได้รับผลกระทบมีข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดหน้าที่ในการแจ้งเตือนหรือหน้าที่อื่นตามบังคับของกฎหมายหรือสัญญาหรือไม่
- ประเภทของบุคคลที่อาจได้รับผลกระทบ (เช่น ลูกค้า พนักงาน หรืออื่น ๆ)
- ที่อยู่ของผู้ที่อาจได้รับผลกระทบดังกล่าว (เช่น ในประเทศไทยเท่านั้นหรือประเทศอื่นด้วย)
- เราสามารถประเมินประเภทและจำนวนโดยประมาณของบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับผลกระทบได้หรือไม่
- ขอบเขตของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่ทราบ หากเหตุการณ์ดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับการบุกรุกระบบสารสนเทศโดยไม่ได้รับอนุญาตแล้วนั้น เครื่องคอมพิวเตอร์โฮสต์ใดที่อาจถูกเข้าถึงและข้อมูลใดที่อยู่ในเครื่องเหล่านั้น รวมถึงวิธีการที่ผู้บุกรุกใช้ในการเข้าถึง
- มีการรายงานเหตุการณ์ดังกล่าวตามสื่อต่าง ๆ แล้วหรือไม่

- มาตรการที่อยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อรักษาความปลอดภัยของระบบ และในขณะเดียวกันก็ต้องไม่ทำลายหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ (เช่น การตัดการเชื่อมต่อเครื่องแม่ข่ายที่มีข้อมูลส่วนบุคคลออกจากอินเทอร์เน็ต หรืออื่น ๆ ที่คล้ายกัน หรือมีการบันทึกภาพอุปกรณ์ที่อาจได้รับผลกระทบแล้วหรือไม่)
- ใครเป็นผู้ทำหน้าที่จัดการด้านเทคนิคและความมั่นคงปลอดภัยของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล ธนาคารได้ว่าจ้างให้บริษัทไอที / นิติวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงเพื่อดำเนินการดังกล่าวแล้วหรือไม่
- มีบุคลากรอื่นใดในธนาคารที่ควรทราบเหตุการณ์ดังกล่าวหรือไม่ (เช่น ผู้บริหาร สายงานสื่อสารและภาพลักษณ์องค์กร ฯลฯ)
- หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายได้รับการติดต่อแล้วหรือไม่ หากติดต่อแล้ว ได้ติดต่อหน่วยงานใด และใครเป็นผู้ติดต่อ

4.9 การรายงานต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย

ในฐานะส่วนหนึ่งของการตรวจสอบ ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องพิจารณาว่าจำเป็นหรือสมควรต้องรายงานต่อหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ ในกรณีที่มีการเข้าถึงข้อมูลหรือระบบสารสนเทศของธนาคารโดยไม่ได้รับอนุญาต

4.10 การพิจารณาข้อกำหนดทางกฎหมายที่ใช้บังคับ

สายงานกฎหมาย และ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกจะใช้แนวทางการวิเคราะห์ในภาคผนวก 4 เพื่อให้คำแนะนำแก่ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่จะนำมาใช้บังคับกับเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล (“กฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล”) (ดูภาคผนวก 4) และให้คำแนะนำว่าเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นการละเมิดความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลที่ต้องแจ้งหน่วยงานรัฐบาล / หน่วยงานกำกับดูแลด้านการคุ้มครองข้อมูล หรืออื่น ๆ หรือไม่ หรือต้องมีการแจ้งเตือนไปยังเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงหรือไม่

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องให้ข้อมูลตามความเป็นจริงตามที่สายงานกฎหมาย และ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกร้องขอ เพื่อให้สายงานกฎหมาย และ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกทำการประเมินทางกฎหมายที่จำเป็นได้

4.11 การพิจารณาข้อกำหนดอื่น ๆ

นอกจากนี้ สายงานกฎหมาย และ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกจะให้คำแนะนำแก่ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์เกี่ยวกับข้อกำหนดอื่นที่นอกเหนือจากกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่อาจกำหนดให้ต้องมีการรายงานเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดดังนี้

- ระเบียบเฉพาะรายอุตสาหกรรมที่อาจนำมาใช้บังคับต่อเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล
- ภาระผูกพันตามสัญญาที่มีต่อพันธมิตรทางธุรกิจหรืออื่น ๆ
- นโยบายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือแถลงการณ์อื่น ๆ ในเอกสารเกี่ยวกับการแจ้งเตือนทั้งของภายในและนอกองค์กร
- คำสัญญาที่ไม่ได้มีผลผูกพันหรือนโยบายธนาคารที่มีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

4.12 การรายงานต่อหน่วยงานรัฐบาล หรือบุคคลอื่น ๆ

(ก) เนื้อหาในรายงานและบทพูดสำหรับตอบคำถาม

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ควรประสานงานกับสายงานกฎหมาย และ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกเพื่อกำหนดถ้อยคำและวิธีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวให้เป็นไปตามข้อกำหนด

หากฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ตัดสินใจใช้บุคลากรของธนาคาร หรือให้บุคคลภายนอกที่ได้รับมอบหมายใดเป็นผู้ตอบคำถามจากผู้ที่ได้รับผลกระทบที่อาจมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลนั้น หรือเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องจัดทำบทพูดให้กับบุคลากรของธนาคาร หรือให้บุคคลภายนอกที่ได้รับมอบหมายและมีความพร้อมในการรับโทรศัพท์จากผู้ที่ได้รับผลกระทบ ในการแจ้งเตือนไปยังผู้ที่ได้รับผลกระทบให้ทราบนั้นควรระบุข้อมูลสำหรับติดต่อหรือข้อมูลอื่นตามกำหนด

(ข) รูปแบบการแจ้งเตือน

หากกฎหมายที่ใช้บังคับไม่ได้ระบุรูปแบบการแจ้งเตือนอื่นเป็นการเฉพาะ ในการบอกกล่าวไปยังผู้ที่ได้รับผลกระทบ (ที่ได้ให้ที่อยู่อีเมลไว้ให้แก่ธนาคาร) จะต้องส่งทางอีเมลไปยังผู้ที่ได้รับผลกระทบทุกราย พร้อมขอให้มีการตอบรับ สำหรับผู้ที่ให้ที่อยู่ไปรษณีย์ไว้ให้แก่ธนาคาร โดยไม่มีที่อยู่อีเมล จะต้องแจ้งให้ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องประสานงานกับสายงานกฎหมายและ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกเพื่อกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการส่งการแจ้งเตือน โดยพิจารณาจากกฎหมายที่ใช้บังคับและต้นทุน อย่างไรก็ตามนโยบายนี้ไม่ได้กำหนดให้ต้องแจ้งให้ทราบผ่านช่องทางสาธารณะ (เช่น ทางเว็บไซต์หรือสื่อมวลชนระดับประเทศ) แต่อาจมีข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล หรืออาจพิจารณาแล้วว่าจะเป็นประโยชน์ในด้านลูกค้าสัมพันธ์หรือวัตถุประสงค์อื่นในบางสถานการณ์

หากไม่สามารถแจ้งเตือนได้ตามข้อนี้ ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ควรปรึกษาสายงานกฎหมายและ/หรือ ที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอกโดยทันที เพื่อพิจารณาใช้วิธีการที่เหมาะสมในการแจ้งเตือนอื่น ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์อาจชะลอการส่งการแจ้งเตือนหากหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายเห็นว่าการแจ้งเตือนไปยังผู้ที่ได้รับผลกระทบนั้นอาจเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนทางอาญา

4.13 การตอบคำถาม

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องวางแผนวิธีการสำหรับตัวแทนของธนาคารในการตอบข้อซักถามของสื่อมวลชน รัฐบาล หรือผู้อื่น ในกรณีส่วนใหญ่ ข้อซักถามนั้นควรส่งไปยังสายงานกฎหมาย หรือสายงานสื่อสารและภาพลักษณ์องค์กรโดยตรงเพื่อการวิเคราะห์และจัดเตรียมแนวทางคำตอบ

ระยะที่ 3: มาตรการหลังเกิดเหตุการณ์

4.14 ข้อกำหนดเรื่องการจัดทำบันทึกเอกสาร

ไม่ว่าจะมีการพิจารณานำกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้บังคับต่อเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลหรือไม่ก็ตามนั้น ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องจัดทำเอกสารบันทึกเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลให้เพียงพอ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินทางกฎหมายที่ไม่ได้นำกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้ บังคับ ทั้งนี้ ให้ใช้แบบฟอร์มบันทึกเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลในภาคผนวก 2 เพื่อการบันทึกรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

4.15 มาตรการแก้ไข

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องประสานงานกับสายงานกฎหมาย และกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อกำหนด มาตรการทางเทคนิคและทางองค์กรที่จำเป็นในการป้องกันไม่ให้เกิดเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลที่คล้ายกันอีกในอนาคต ซึ่งรวมถึงแนวทาง การฝึกอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจ กระบวนการสำหรับพนักงาน / ผู้รับจ้าง ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ ควรประเมินความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกที่อาจเกี่ยวข้องกับการรั่วไหลของข้อมูล พร้อมดำเนินการมาตรการ ที่เหมาะสม เช่น การแก้ไขสัญญา การแก้ไขกระบวนการต่าง ๆ และ/หรือ การฝึกอบรม การปรับปรุงมาตรการความปลอดภัย การเลือกผู้ให้บริการรายใหม่ เป็นต้น ขณะเดียวกันบุคคลภายนอกมีหน้าที่ตามสัญญาที่จะต้องแจ้งให้ธนาคาร ทราบโดยทันทีหากเกิดเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล ไม่ว่าที่เกิดขึ้นจริงหรือสงสัยว่าจะเกิดขึ้นก็ตาม ทั้งนี้ คู่สัญญา บุคคลภายนอกดังกล่าวจะดำเนินการให้คำแนะนำแก่สายงานกฎหมายและ และกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ หากต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการใดๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลนั้น

4.16 การทบทวนการผูกพันตามกรมธรรม์ประกันภัย

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องทบทวนกรมธรรม์ประกันภัยของธนาคาร ที่ใช้บังคับ เพื่อพิจารณาว่า ควรแจ้งให้ ทราบตามข้อกำหนดในกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังคงมีผลบังคับหรือไม่ ซึ่งรวมถึงเวลา เนื้อหา และรูปแบบการแจ้งเตือน

ภาคผนวก 1

แบบฟอร์มรายงานเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลต่อฝ่ายงานจัดการสถานการณ์

กรุณารอกรายละเอียดด้านล่าง และส่งอีเมลไปยังที่อยู่อีเมลสำหรับติดต่อฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ที่

E-mail : DataPrivacyOfficer@ghb.co.th

คำอธิบายเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล	
วันและเวลาที่พบเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล	
ผู้ที่จะระบุเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล	ชื่อ: ตำแหน่ง: ฝ่าย: [ประเทศ]: อีเมล: หมายเลขโทรศัพท์:
พนักงาน / ผู้รับจ้างที่รายงาน:	☐ เป็นบุคคลเดียวกับผู้ที่จะระบุเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล ชื่อ: ตำแหน่ง: ฝ่าย: [ประเทศ]: อีเมล: หมายเลขโทรศัพท์:
ระบบที่อาจหรือได้รับผลกระทบ	
ประเภทบุคคลที่อาจหรือได้รับผลกระทบ (เช่น ลูกค้า พันธมิตรทางธุรกิจ พนักงาน / ผู้รับจ้าง ผู้ติดต่อในกรณีฉุกเฉินสำหรับพนักงาน / ผู้รับจ้าง ผู้เยาว์ ผู้พิการ)	

ประเภทของข้อมูลที่ได้รับ ผลกระทบ	
ผู้ได้รับทราบถึงเหตุการณ์รั่วไหล ของข้อมูลบ้าง	

|

|

ภาคผนวก 2

แบบฟอร์มบันทึกเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

โปรดอธิบายรายละเอียดเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล โดยละเอียด

.....

.....

.....

วันและเวลาที่พบเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

.....

มีการพบเหตุการณ์รั่วไหลได้อย่างไร (เช่น รายละเอียดผู้ที่ระบุเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล และ/หรือ พนักงาน / ผู้รับจ้างที่
รายงาน)

.....

ประเภทของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับผลกระทบ (เลือกทุกข้อที่มีความเกี่ยวข้อง)

☐ ลูกค้า	☐ พนักงาน
☐ พันธมิตรทางธุรกิจ	☐ ไม่ทราบแน่ชัด
☐ ผู้เยาว์ / ผู้พิการ	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ประเภทของข้อมูลที่เกิดการรั่วไหลหรือได้รับผลกระทบ (เลือกทุกข้อที่มีความเกี่ยวข้อง)

☐ ข้อมูลทั่วไป เช่น ชื่อ ข้อมูลติดต่อ	☐ เอกสารทางราชการ เช่น บัตรประจำตัวประชาชน
☐ Usernames, Passwords	☐ ข้อมูลด้านการเงิน เช่น เลขบัตรเครดิต
☐ ข้อมูล GPS Location	☐ ข้อมูลเรื่องสุขภาพหรือความพิการ
☐ ข้อมูลด้านความคิดเห็นทางการเมือง	☐ ข้อมูลประวัติอาชญากรรม
☐ ข้อมูลทางชีวภาพ	☐ ข้อมูลสหภาพแรงงาน
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

ปริมาณโดยคร่าวของข้อมูลที่รั่วไหลหรือได้รับผลกระทบ

.....

ปริมาณโดยคร่าวของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับผลกระทบ

.....

โปรดอธิบายอย่างละเอียดถึงผลกระทบที่น่าจะเกิดหรือเกิดจากการรั่วไหล

.....

ความน่าจะเป็นที่การรั่วไหลของข้อมูลส่วนบุคคลจะส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

☐ เป็นไปได้สูง	☐ เป็นไปได้
☐ เป็นกลาง	☐ เป็นไปได้ต่ำ
☐ เป็นไปไม่ได้	☐ ไม่ทราบแน่ชัด

โปรดอธิบายอย่างละเอียดถึงผลกระทบที่อาจจะเกิด หรือ เกิดไปแล้วต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

.....

.....

หากมีการล่าช้าในการแจ้งเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลเกิดขึ้น โปรดระบุรายละเอียดและเหตุผลประกอบ

.....

.....

จงอธิบายมาตรการที่ได้บังคับใช้ในการควบคุมการรั่วไหลที่เกิดขึ้น

.....

.....

ได้มีการแจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลถึงเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลหรือไม่

☐ มีการแจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเรียบร้อยแล้ว	☐ อยู่ในช่วงการดำเนินการแจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
☐ มีการตัดสินใจที่จะไม่แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล	☐ อยู่ในช่วงการตัดสินใจของธนาคาร
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

หากตอบว่ามีการแจ้ง โปรดชี้แจงรายละเอียด

.....

.....

ได้มีการแจ้งหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายถึงเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลหรือไม่

☐ มีการแจ้ง	☐ ไม่มีการแจ้ง
☐ ยังไม่ทราบแน่ชัด	
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

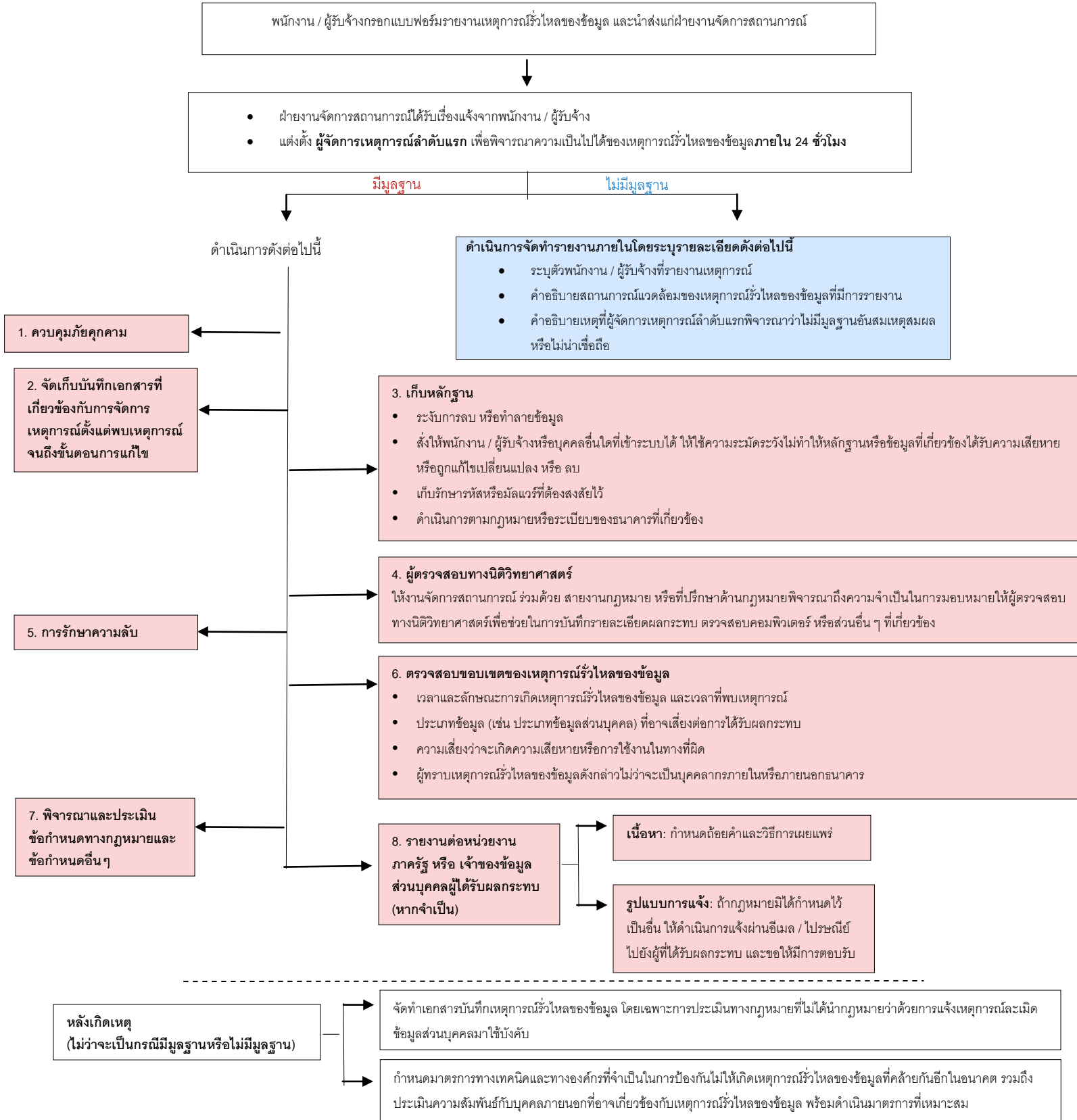
หากตอบว่ามีการแจ้ง โปรดชี้แจงรายละเอียด

.....

.....

ภาคผนวก 3

แผนภาพการดำเนินการแจ้งเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูล

ภาคผนวก 4

สรุปสาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณั้ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล – ประเทศไทย

ลำดับ ที่	กฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณั้ ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	รายละเอียด										
1.	พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (“พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล”)	● ข้อกำหนดว่าด้วยการแจ้งเตือนตามพ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอยู่ 2 ประเภทด้วยกัน <table><tr><td>1. หน้าที่ในการแจ้งต่อ สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล</td><td>2. หน้าที่ในการแจ้งให้ เจ้าของข้อมูลทราบ</td></tr><tr><td>โดยไม่ชักช้าภายใน 72 ชั่วโมง นับตั้งแต่ผู้จัดการ เหตุการณั้ลำดับแรกทราบ เหตุการณั้</td><td>โดยไม่ชักช้า</td></tr><tr><td>แจ้งการเกิดเหตุการณั้ ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล</td><td>แจ้งให้ทราบเรื่องการเกิด เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและมาตรการ แก้ไขเยียวยา</td></tr><tr><td>มีแนวโน้มก่อให้เกิดความ เสี่ยงที่จะกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล</td><td>มีแนวโน้มก่อให้เกิดความ เสี่ยงสูงที่จะกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล</td></tr><tr><td>ข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้ง เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและวิธีการแจ้ง เหตุการณั้จะมีกำหนดไว้ ในกฎหมายลำดับรอง ต่อไป</td><td>ข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้ง เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและวิธีการแจ้ง เหตุการณั้จะมีกำหนดไว้ใน กฎหมายลำดับรองต่อไป</td></tr></table>	1. หน้าที่ในการแจ้งต่อ สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล	2. หน้าที่ในการแจ้งให้ เจ้าของข้อมูลทราบ	โดยไม่ชักช้าภายใน 72 ชั่วโมง นับตั้งแต่ผู้จัดการ เหตุการณั้ลำดับแรกทราบ เหตุการณั้	โดยไม่ชักช้า	แจ้งการเกิดเหตุการณั้ ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	แจ้งให้ทราบเรื่องการเกิด เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและมาตรการ แก้ไขเยียวยา	มีแนวโน้มก่อให้เกิดความ เสี่ยงที่จะกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล	มีแนวโน้มก่อให้เกิดความ เสี่ยงสูงที่จะกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล	ข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้ง เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและวิธีการแจ้ง เหตุการณั้จะมีกำหนดไว้ ในกฎหมายลำดับรอง ต่อไป	ข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้ง เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและวิธีการแจ้ง เหตุการณั้จะมีกำหนดไว้ใน กฎหมายลำดับรองต่อไป
1. หน้าที่ในการแจ้งต่อ สำนักงาน คณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล	2. หน้าที่ในการแจ้งให้ เจ้าของข้อมูลทราบ											
โดยไม่ชักช้าภายใน 72 ชั่วโมง นับตั้งแต่ผู้จัดการ เหตุการณั้ลำดับแรกทราบ เหตุการณั้	โดยไม่ชักช้า											
แจ้งการเกิดเหตุการณั้ ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล	แจ้งให้ทราบเรื่องการเกิด เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและมาตรการ แก้ไขเยียวยา											
มีแนวโน้มก่อให้เกิดความ เสี่ยงที่จะกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล	มีแนวโน้มก่อให้เกิดความ เสี่ยงสูงที่จะกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคล											
ข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้ง เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและวิธีการแจ้ง เหตุการณั้จะมีกำหนดไว้ ในกฎหมายลำดับรอง ต่อไป	ข้อยกเว้นไม่ต้องแจ้ง เหตุการณั้ละเมิดข้อมูล ส่วนบุคคลและวิธีการแจ้ง เหตุการณั้จะมีกำหนดไว้ใน กฎหมายลำดับรองต่อไป											

		“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้: ...(4) แจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่สำนักงาน โดยไม่ชักช้าภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ทราบเหตุ เท่าที่จะสามารถกระทำได้ เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวไม่มีความ เสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ในกรณีที การละเมิดมีความเสี่ยงสูงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคล ให้แจ้งเหตุการณ์ละเมิดให้เจ้าของข้อมูลส่วน บุคคลทราบพร้อมกับแนวทางการเยียวยาโดยไม่ชักช้า ด้วย ทั้งนี้การแจ้งดังกล่าวและข้อยกเว้นให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” (มาตรา 37) “ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 24 มาตรา 25 วรรคหนึ่ง มาตรา 27 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 28 มาตรา 32 วรรคสอง หรือ มาตรา 37 หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 21 ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 25 วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตาม มาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสามต้องระวางโทษปรับทาง ปกครองไม่เกินสามล้านบาท” (มาตรา 83) “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้: ...(2) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่ เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือ โดยมิชอบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึง เหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น” (มาตรา 40) “ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40 โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ เป็นไปตามมาตรา 29 วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา 37 (5) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา 38 วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้าน บาท” (มาตรา 86)
--	--	---

2.	พระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัย มั่นคงไซเบอร์ พ.ศ. 2562 (“พ.ร.บ. การ รักษาความปลอดภัยมั่นคงไซเบอร์”)	● พ.ร.บ. การรักษาความปลอดภัยมั่นคงไซเบอร์กำหนดให้มีการ รายงานต่อหน่วยงานที่มีอำนาจ โดยเป็นข้อกำหนดที่นำมาใช้ บังคับกับองค์กรที่มี “โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ” ตามกฎหมายลำดับรองที่ออกตามมาตรา 49 ของ พระราชบัญญัตินี้ และสำหรับภัยคุกคามไซเบอร์ที่มีผลกระทบ สำคัญ ● “เมื่อมีเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญต่อ ระบบของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ให้หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศรายงาน ต่อสำนักงานและหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล และ ปฏิบัติการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่กำหนดในส่วน ที่ 4 ทั้งนี้ คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์ (กกม.) อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรายงาน ด้วยก็ได้” (มาตรา 57) ● “หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศใด ไม่รายงานเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามมาตรา 57 โดยไม่มี เหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท” (มาตรา 73)
----	---	--

ภาคผนวก 5

แนวทางกฎหมายว่าด้วยการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

1. แนวทางในการพิจารณากำหนด – พ.ร.บ. คຸ້ມครองข้อมูลส่วนบุคคล

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องวิเคราะห์ลักษณะ ขอบข่าย และความรุนแรงของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลตามทิศทางและแนวทางของ[สายงานกฎหมาย] หรือที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอก ซึ่งควรทำเป็นรายกรณีไป โดยพิจารณาจากชุดคำถามต่อไปนี้

หมายเหตุ: ในทุกกรณี [สายงานกฎหมาย] จะต้องตรวจสอบว่า หน่วยงานที่มีอำนาจได้ออกกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและการประเมินความเสี่ยงแล้วหรือไม่ หากมีการออกกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติแล้วจะต้องนำมาพิจารณาร่วมกับชุดคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลของข้อมูลนี้เกี่ยวข้องกับ “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามคำนิยามใน พ.ร.บ. คຸ້ມครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่

(หากใช่ กรุณาอ่านคำถามต่อไป)

คำถามที่ 2: เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลเกี่ยวกับการทำลาย สูญหาย หรือแก้ไขโดยอุบัติเหตุหรือโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือการเปิดเผยหรือเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่รับส่ง จัดเก็บ หรือประมวลผล โดยการเปิดเผยหรือเข้าถึงนั้นไม่ได้รับอนุญาตใช่หรือไม่ (การ “ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล”)

(หากใช่ กรุณาอ่านคำถามต่อไป)

คำถามที่ 3: การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามแนวทางดังกล่าวหรือไม่

(หมายเหตุ: การประเมินความเสี่ยงควรพิจารณาจากกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติหากมีการออกกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติแล้ว)

(หากใช่ กรุณาอ่านคำถามต่อไป)

คำถามที่ 4: มีกฎหมายลำดับรองใดที่ยกเว้นให้ไม่ต้องรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ หากมี ข้อยกเว้นนั้นนำมาใช้บังคับได้หรือไม่

(หากคำตอบข้อ 4 คือไม่มี ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ควรพิจารณาว่า จะต้องรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่)

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ดำเนินการตามคำถามข้อถัดไป

คำถามที่ 5: มีความเป็นไปได้ที่ความเสี่ยงนั้นจะพิจารณาได้ว่าเป็นความเสี่ยงสูงที่จะกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลหรือไม่

แนวทางการประเมินความเสี่ยง – ในการพิจารณาว่ามีความเสี่ยงหรือความเสี่ยงสูงนั้นจะต้องพิจารณาตามรายการต่อไปนี้เป็นรายกรณีไป

- ประเภท (ความละเอียดอ่อน) ของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลนั้น
- ปริมาณข้อมูลส่วนบุคคลส่วนบุคคล
- จำนวนเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับผลกระทบ
- ประเภทของการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล
- ความสามารถในการระบุถึงตัวตนของบุคคลได้โดยง่าย
- ลักษณะพิเศษของผู้ที่ได้รับผลกระทบ (เช่น กลุ่มที่มีความอ่อนไหว)
- ลักษณะพิเศษของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(หมายเหตุ: การประเมินความเสี่ยงควรพิจารณาจากกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติหากมีการออกกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติแล้ว)

คำถามที่ 6: มีกฎหมายลำดับรองใดที่เกี่ยวเนื่องให้ไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลหรือไม่ หากมี ข้อยกเว้นนั้นนำมาใช้บังคับได้หรือไม่

(หากคำตอบข้อ 6 คือไม่มี ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์ควรพิจารณาว่า (1) จะต้องรายงานต่อสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ และ (2) จะต้องแจ้งต่อเจ้าของข้อมูลหรือไม่)

2. แนวทางในการพิจารณากำหนด – พ.ร.บ. การรักษาความปลอดภัยมั่นคงไซเบอร์

ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องวิเคราะห์ลักษณะ ขอบข่าย และความรุนแรงของเหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลตามทิศทางและแนวทางของ [สายงานกฎหมาย] หรือที่ปรึกษาทางกฎหมายจากภายนอก ซึ่งควรทำเป็นรายกรณีไป โดยพิจารณาจากชุดคำถามต่อไปนี้

หมายเหตุ: ในทุกกรณี [สายงานกฎหมาย] จะต้องตรวจสอบว่า หน่วยงานที่มีอำนาจได้ออกกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ การละเมิดข้อมูล และการประเมินความเสี่ยงแล้วหรือไม่ หากมีการออกกฎหมายลำดับรองหรือแนวทางปฏิบัติแล้วจะต้องนำมาพิจารณาร่วมกับชุดคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: มีกฎหมายลำดับรองใดที่กำหนดหลักเกณฑ์ของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญหรือไม่ หากมีธนาคารเป็นไปตามหลักเกณฑ์ใด

(หากใช่ กรุณาอ่านคำถามต่อไป)

คำถามที่ 2: เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลของข้อมูลอื่นเป็น “ภัยคุกคามทางไซเบอร์” ตามคำนิยามใน พ.ร.บ. การรักษาความปลอดภัยมั่นคงไซเบอร์หรือไม่
(หากใช่ กรุณาอ่านคำถามต่อไป)

คำถามที่ 3: มีกฎหมายลำดับรองใดที่กำหนดหลักเกณฑ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มี “นัยสำคัญ” หรือไม่ หากมี เหตุการณ์รั่วไหลของข้อมูลของข้อมูลนี้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ใด
(หากมี ฝ่ายงานจัดการสถานการณ์จะต้องพิจารณาว่า จะต้องรายงานต่อคณะกรรมการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (กมช.) และคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (กกม.) หรือไม่)

[หมายเหตุ: ควรใส่แนวทางการประเมินความเสี่ยงตามกฎหมายหรือระเบียบเฉพาะส่วน (ถ้ามี) เพิ่มเติม และควรปรับปรุงแนวทางการประเมินความเสี่ยงนี้ให้เป็นข้อมูลล่าสุดเป็นครั้งคราว]